

„Zaproszonych jest wielu...

ale niewiele wybranych”

(Mat. 22:14)

DWA ZAPROSZENIA – przez Gospodarza i przez Króla (zobacz: Łuk. 14:16-24; Mat. 22:2-14).

W jaki sposób rozpoznać, przez kogo zostałeś zaproszony? I czy w ogóle owo zaproszenie dotyczy również ciebie? Czym różni się zaproszenie przez Gospodarza od zaproszenia przez Króla?

To twoja reakcja na zaproszenie definiuje ciebie i twoje przeznaczenie.

„PEWIEN człowiek wyprawił wielką ucztę. W związku z tym zaprosił wielu ludzi” (Łuk. 14:16, BT, SŻ).

Jezus tego człowieka określa jako Gospodarza, który wysłał swego sługę, „aby powiedział zaproszonym: przyjdźcie, bo już wszystko gotowe” (Łuk. 14:17, BW) – czas waszego nawiedzenia nastał, gdyż „nadeszła pora uczty” (BT); „wtedy we właściwym czasie dam waszej ziemi wczesny i późny deszcz, abyś mógł zbierać swoje zboże, wino i oliwę” (5Mojż. 11:14, BP, BW); „i spuszczę na nich deszcz we właściwym czasie, a będzie to deszcz błogosławieństwa” (Ezech. 34:26, BW).

„A we właściwym czasie; w porze zbiorów posłał sługę do dzierżawców, aby mu oddali jego część z plonów winnicy. Jednakże dzierżawcy pobili go i odprawili z niczym” (Łuk. 20:10, KUL, PNs).

Rozpoznanie czasu jest tutaj kluczowe, gdyż wszystko dokonuje się „we właściwym czasie” ustanowionym przez Boga dla każdego kluczowego wydarzenia w dziejach świata, w dziejach Bożego ludu, jak też i w życiu każdego z nas indywidualnie.

Ów „właściwy czas” określony jest greckim słowem „kairos” [καῖρός], co oznacza konkretny moment na osi czasu, określona pora, sprzyjający moment. O ile „czas” w Biblii określony przez „chronos” płynie dopóki się

nie zakończy powrotem Jezusa Chrystusa (zobacz Obj. 10:6), o tyle „czas” oznaczony w Biblii jako „kairos” dotyczy określonego wydarzenia, czegoś ważnego, pojawiającej się możliwości, sposobności do zdobycia czegoś, osiągnięcia określonego doświadczenia, ukazania się czegoś wyjątkowego. Odnosi się go również do żniwa i czasu owocowania. „Kairos” to określenie czasu wyznaczonego. A więc nie jest to czas w kontekście upływu czasu, co czas w kontekście wydarzenia, które określa właśnie „kairos”.

„Kairos” otwiera drzwi dla określonego wydarzenia w określonym czasie, zaprasza do refleksji przed podjęciem decyzji, co do uczestniczenia w tym wydarzeniu lub zrezygnowania. Musisz być świadomy tego, że to co określa tobie „kairos” wpłynie na twoją przyszłość. Jest to chwila prawdy. Jest to „ten” właśnie czas, czas twojej decyzji związanej z określonym wydarzeniem. To jest właśnie „ten” moment, jeżeli go zaprzepaścisz, to koniec. „Chronos” będzie płynął dalej, ale „kairos” dla ciebie już przeminie.

„Czas” jako „kairos” jest zawsze napełniony obecnością Boga. „Kairos” to chwila obecna, moment tu i teraz, co więcej, jest to chwila, która już się nie powtórzy. Ta chwila to konkretne wydarzenie, ale wydarzenie z określonymi skutkami. Jej nierozpoznanie, niezrozumienie, przeoczenie, czy zbagatelizowanie i zlekceważenie, pociąga za sobą poważne konsekwencje - brak własnego udziału w tym, co „kairos” ze sobą przynosi.

„Wszystko ma swój czas [chronos]. Dla wszystkiego, co dzieje się pod słońcem, jest czas wyznaczony [kairos]...” (Kazn. Salom. 3:1, BWP).

Co się stanie, jeżeli jednak prześpisz ten czas „kairos” w sensie wydarzenia?

To króciutkie wyjaśnienie pojęcia „czasu” w jego wieloaspektowości i różnorodności, które występuje w Biblii w trzech znaczeniach, jako „Chronos”, „Kairos” i „Aion” unaocznia nam konsekwencje rozminięcia się w swoim życiu z owym czasem wyznaczonym.

To właśnie dlatego w przypowieściach Chrystusa dotyczących zaproszenia na ucztę mamy do czynienia z tak drastyczną reakcją zarówno Gospodarza, jak i Króla, kiedy owo zaproszenie zostaje zlekceważone, a w przypadku zaproszenia przez Króla, nie zostało dopełnione również określone przygotowanie na ucztę.

„Podczas gdy zaproszenie ze strony gospodarza spotkało się z obojętnością, to zaproszenie królewskie spotyka się ze zniewagą i morderstwem. Jego słudzy zostali potraktowani z pogardą, znieważeni i zabici” (*E. White, Christ's Object Lessons, p. 307*).

Zaproszenie przez Gospodarza, jak też zaproszenie wystosowane przez Króla oznajmiamą Jego słudzy, a więc ludzie, których Bóg posyła z Jego poselstwem, gdyż „...Ty każdemu dajesz pokarm we właściwym czasie” (Ps. 145:15, EŚP). „Jakże dobre jest słowo wypowiedziane we właściwym czasie!” (Przyp. 15:23, BP, BW).

„Błogosławiony mąż... Będzie jak drzewo zasadzone wśród strumieni, które wyda owoc we właściwym czasie. Jego liść nie pożółknie, a czego się podejmie, to skończy z powodzeniem” (Ps. 1:1-3, PL, BT).

Jaka więc będzie reakcja Gospodarza, wobec tych, którzy nie przynieśli owocu we właściwym czasie, w czasie zbiorów? Którzy zlekceważyli zaproszenie na ucztę, aby otrzymać pokarm we właściwym czasie, który pozwoliłby im owocować w porze późnego deszczu?

„Co teraz zrobi z tymi dzierżawcami właściciel winnicy, gdy przyjdzie?” (Mat. 21:40, PWNT).

„Surowo rozprawi się z tymi, co tak źle postąpili; wytraci ich jak złoczyńców, a winnicę wydzierżawi innym, którzy będą mu oddawać należność we właściwym czasie; którzy mu we właściwym czasie będą oddawać owoce” (Mat. 21:41, PWNT, BP, BW).

„Zauważył z daleka drzewo figowe, mające liście. Poszedł więc, czy przypadkiem nie znajdzie na nim czegokolwiek. Gdy się jednak zbliżył, nie znalazł na nim nic prócz liści. MINĘŁA bowiem pora fig; „...A przecież czy nie był to już czas na figi? (Mar. 11:13, BWP, KUL) - A jednak owocu nie było.

„Wtedy zwrócił się do drzewa figowego i rzekł: Niech już nikt NIGDY nie je z ciebie owocu, NA WIEKI” (Mar. 11:14, SK).

Brak owocu rodzi przekleństwo. O ile zlekceważenie zaproszenia przez Gospodarza wymawianiem się i obojętnym potraktowaniem jego sługi skutkuje brakiem skorzystania z przygotowanej uczy, to jednak zlekceważenie zaproszenia przez Króla skutkuje przekleństwem na wieki. Gdyż zaproszenie przez Króla na wesele jest uwarunkowane posiadaniem weselnej szaty.

„Przypowieść o uczcie weselnej przedstawia głębszą zniewagę ze strony tych, którzy odrzucili zaproszenie i o wiele sroższą karę. Wezwanie na ucztę jest zaproszeniem ze strony Króla... Oznacza obdarzenie zaszczytem. Jednak ten zaszczyt nie zostaje doceniony. Autorytet Króla jest wzgardzony.

W obu przypowieściach na ucztę zostali zaproszeni goście, jednak druga pokazuje, że istnieje przygotowanie, którego muszą dopełnić wszyscy, mający wziąć w niej udział. Ci, którzy tego zaniedbują, zostają wyrzuceni...

Pośród tych, którzy przyjęli zaproszenie, znajdowali się tacy, którzy myśleli jedynie o własnych korzyściach. Przyszli, aby mieć udział w dobrodziejstwach uczy, ale nie mieli zamiaru uczcić Króla... Zwrócili się również przeciwko tym, którzy przynieśli poselstwo/zaproszenie...

Kiedy Król przyszedł obejrzeć gości, objawił się PRAWDZIWY CHARAKTER każdego z nich... Sprawdzenie gości przez Króla przedstawia dzieło sądu” (*E. White, Christ's Object Lessons, p. 307-310*).

„Zaproszonych jest wielu, ale niewielu wybranych” (Mat. 22:14, PWNT).

ŚWIĘTO NAMIOTÓW 2025
6-14 października

„BŁOGOSŁAWIENI I POJEDNANI”.

- kim jest człowiek błogosławiony przez Niebo?
- co to oznacza być błogosławionym?
- co oznacza weselna szata, bez posiadania której zostaniemy „wyrzuceni na zewnątrz, w ciemności!”?
- dlaczego wśród zadeklarowanych wyznawców Chrystusa jest tyle różnic, sporów, antagonizmów, wrogości, złości, obmowy, przewrotności, zakłamania i oszczerstw?
- czy można być pojednanym z Bogiem, nie będąc pojednany z człowiekiem?
- w jaki sposób osiągnąć jedność wśród ludu Bożego, o którą Jezus modlił się do Swojego Ojca?
- co to znaczy być jednego ducha, jednego serca i jednego umysłu?
- czym jest ów owoc, który masz przynieść Bogu na Jego chwałę?
- kiedy nastąpi ostateczne pojednanie i w jaki sposób tego pojednania doświadczyć?
- skąd mam wiedzieć, czy zostałem tylko zaproszony, czy również i wybrany?
- czym tak naprawdę jest błogosławieństwo późnego deszczu w obliczu czasu końca?

Odpowiedzi na te pytania, jak i na wiele innych otrzymamy w poselstwie „Błogosławieni i Pojednani” podczas Święta Namiotów 2025.

„Poprzez łaskę Chrystusa możemy dokonać wszystkiego, czego Bóg od nas oczekuje. Za pośrednictwem ludu Bożego mają objawić się WSZYSTKIE bogactwa Niebios. Ojciec mój przez to dozna chwały – mówi Chrystus – że owoc OBFITY przeniesiecie...” (*E. White, Christ's Object Lessons, p. 301*).

„Weselmy się i radujmy się, i oddajmy mu chwałę, gdyż nastąpiło wesele Baranka, i oblubienica jego PRZYGOTOWAŁA SIĘ... Błogosławieni, którzy są wezwani na ucztę weselną Baranka” (Obj. 19:7,9, BW, UBG).

„A Duch i Oblubienica mówią: Przyjdź! A kto słyszy to, niech powie: Przyjdź! Niech przyjdzie każdy, kto odczuwa pragnienie; kto tylko chce, niech czerpie darmo wodę życia” (Obj. 22:17, BWP).

Informacje - zgłoszenia - zapytania:

tel. 609-981-808

e-mail: filadelfiamedia@gmail.com

Uczestnictwo w Świącie Namiotów wraz z noclegami i wyżywieniem jest BEZPŁATNE.

Zapraszamy!

Chryścianie Dnia Siódmego – Adwentowe Zbory Domowe